

EUCARISTIA D'ACCIÓ DE GRÀCIES EN LA JORNADA PER LA VIDA

Basílica de la Sagrada Família

La parròquia de Montserrat, acompanyats pel nostre bisbe Salvador, va assistir el diumenge passat dia 26 de març, a la solemne Eucaristia, que es va celebrar a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona. Amb el lema "L'alegria de l'amor es viu en família".

Sota la plenitud artística de l'obra de Gaudí, es va celebrar l'eucaristia presidida per Mons. Joan Josep Omella. I concelebrada per Mons. Agustí Cortés bisbe de Sant Feliu de Llobregat, encarregat de la familiar interdiocesana i quasi la totalitat dels bisbes de Catalunya

A la seva homilia Mons. Omella va subratllar que quan deixem entrar Déu a la nostra vida, els qui es relacionen amb nosaltres ho perceben i ens pregunten quin és el motiu d'aquesta transformació en les nostres vides. Mons. Omella va exhortar els fidels a viure la joia de l'alegria, ja que la fe es viu en família i és gràcies a les nostres famílies que hem après a pregar i a viure la fe. L'arquebisbe de Barcelona també va animar els fidels a valorar l'Exhortació apostòlica del papa Francesc *Amoris laetitia* i els Sínodes sobre la família que la van precedir. I va fer un clam a respectar el valor de la vida humana des de la seva concepció fins a la seva fi natural, ja que els cristians sempre hem d'estimar i respectar la vida humana.

Finalment va voler agrair la presència dels més de 3.000 pelegrins que van omplir el temple expiatori de la Sagrada Família i els va animar a ser testimonis de la joia de l'amor i del valor de la família en la nostra societat. La celebració va acabar amb el Cant del Virolai demanant la protecció de la Mare de Déu de Montserrat, Patrona de Catalunya, sobre totes les famílies.

MARGARITA: PROPOSTA DE VIDA

Necessito que m'acompanyeu i fem junts un procés de reflexió personal i de reconciliació amb Déu.

El primer que ens preguntem es qui som? som seguidors de Jesús des del cor, que creiem en Ell i defineix la nostra manera de viure?

Què hauríem de fer a la pràctica per demostrar qui som? Doncs estimar.

Com ho hauríem de fer? amb un amor evangèlic, que no es un sentiment paternalista i ineficaç, sinó una manera de ser radical, que es posa davant dels altres, descobreix la seva qualitat humana i els seus drets exigents, critica les injustícies i fins i tot les estructures inhumanes i endurides i treballa amb esforç pel bé i per la justícia.

Què ens ofereix la Comunitat Parroquial en aquest procés? ser-ne membres, deixar-nos participar en la vida litúrgica, en els sacraments. Participant en la missió evangelitzadora per la paraula i el testimoni amb tots els homes i dones per fer un entorn i un món més humà. Amb el diàleg i el treball conjunt en el nostre món complex.

La Quaresma es un temps que ens ha de permetre moments especials per pregar que com diu Gaspar Mora: "És contemplació i resposta. És lloar i agrair. És posar-se sincerament un davant un mateix. És desitjar i demanar. És reconèixer el propi pecat, demanar perdó de Déu. És donar-se confiadament".

Com ho podem fer? fem-nos dues propostes:

Des de les benaurances. Totes elles ens porten a una mateixa actitud de fons, l'actitud de seguidors de Jesús, actitud que es un missatge de felicitat.

¿Confio en Déu per damunt de tot, i em sostinc en ell, sobretot quan se'm fa més difícil ser fidel a l'Evangeli?

¿Desitjo i treball pel benestar de tothom?

¿Sóc senzill en totes les coses que faig? ¿Ser reconèixer les meves limitacions? ¿Sé acceptar que no tinc sempre la raó? ¿Estic disposat a prendre dels altres?

Des de l'evangeli de Joan. L'evangeli és tot ell un anunci del camí de Jesús, un camí de vida i salvació, i alhora una crida constant a seguir-lo.

Jesús digué: "Jo sóc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida" (8,12).

¿Em deixo il·luminar per Jesús? ¿Busco conèixer millor el seu camí per poder seguir-lo? ¿Li ho demano amb pregària? ¿Reflexiono juntament amb altres per conèixer millor què em demana a mi ara seguir el camí de Jesús?

Jesús digué: "No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre" (15,16).

¿Sento el goig de ser escollit i enviat per Jesús a donar fruit? ¿Transmeto al meu voltant el fruit de Jesús, els seus criteris de vida, el seu amor que transforma, la seva esperança, la seva lluita pels qui pateixen, la seva confiança plena en Déu el Pare?

La Parròquia ens convida a viure la Setmana Santa com el que veritablement es: Passió, Mort i Resurrecció.

Valorem tots junts el temps present com oportunitat de retorn sincer al Pare.

Paciència i valentia que Déu ens guia.

ACOMPANYAMENT I SUPORT EMOCIONAL AL DOL

L'impacte emocional que genera la pèrdua d'un ésser estimat, ens provoca un estat de desconcertació i d'obertura d'infininitats de preguntes. Quan s'arriba en aquest episodi, entra en joc el que anomenem, el **dol**. El dol o aflicció que tots hem hagut de viure en algun moment de la nostra vida, vulguem o no, s'ha de saber conduir cap a una millor resposta segons les necessitats particulars de la persona que el sofreix. La mort és universal. Cada persona hi fa front d'un mode diferent, doncs es tracta d'un procés i cal respectar-ho.

La mort és un tabú a la cultura occidental. Tot ésser humà naix per un dia haver de morir, quelcom forma part inherent del propi cicle vital. Temem parlar-ne fruit del relativisme actual i sobretot pel desconeixement del que serà de nosaltres més enllà del cessament de les funcions purament biològiques i orgàniques. Hauríem de ser capaços d'obrir ment i cor i endinsar-nos en una dimensió més espiritual de la persona humana. És absolutament necessari educar per a la mort. Nombrosos experts i pedagogs recomanen parlar de la mort com a part de la vida.

Com podem afrontar aquesta etapa per tal que sigui lleugera i alhora acceptada? La psicologia, com a ciència i disciplina de la ment, ens aporta els recursos i les eines per a atendre aquest procés. També, sens dubte, el suport dels nostres éssers estimats més propers (família i cercles pròxims) són imprescindibles. Claredat i empatitzar constantment amb la persona que tractem, són dos conceptes clau per iniciar l'acompanyament i seguiment del seu estat psíquic. El Dr. Torralba ho manifesta de forma senzilla: *"l'única certesa que tenim a la vida és que hem de morir"*. Tots estem abocats en aquest punt final de la vida, atès que l'home i la dona al ser éssers vius, han de morir. No s'ha de crear un prejudici dolent de la mort i rebel·lar-nos contra aquesta, sinó cercar els mitjans idonis per donar-hi sentit i esperança.

Cada persona és única i expressa les emocions de diferent manera; per això la figura del psicòleg/a contribueix a ajudar a dur aquest procés de forma planera i analitzar la situació personal en cada cas. Les pautes d'actuació venen donades per conèixer inicialment a la persona i el seu entorn. Convé saber escoltar, i molt, a la persona que pateix la situació i donar-li l'oportunitat, si ho prefereix, de què expressi les emocions i sentiments, ja que es crearà un nexa de confiança entre els dos subjectes i així abordar més fàcilment la situació de dol. Es poden delimitar quatre fases del procés de dol: la primera és la de pèrdua, buit i dolor. Segons la persona, pot tenir una durada de dies o setmanes. A la segona fase, un sent la necessitat d'expressar-se, però la impossibilitat d'escoltar. Aquesta fase la podem enllaçar amb la tercera, atès que les dues estan marcades pel sofriment, però aquest anirà cedint lentament amb brots inesperats i recaigudes. La quarta i última fase, s'origina quan comencem a transformar la pèrdua, quan el buit comença a omplir-se una vegada més de vida i comencem a deixar de patir.

D'altra banda, i fent menció a l'òptica cristina de l'acompanyament al dol, n'és una bona oportunitat per a cercar consol i serenitat. La riquesa de recursos que ens brinda la fe catòlica per alleugerir aquest procés, queda palès en les persones que ho

han hagut de viure. Si ens recolzem en la vessant espiritual per acompanyar el dol, el flux de la nostra vida trobarà reconfort en la Paraula de Déu: “Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més” (Joan 11, 25-26).

Aprofitem aquest mes d'abril per viure i contemplar la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús. Si fem una recerca bibliogràfica, trobarem les homilies del Papa Francesc pronunciades durant els dies 25 a 30 de març de 2013, les quals en seran de gran ajut per al nostre creixement personal, i entendre el sentit de la Setmana Santa.

Joel Torrent

HORARIS SETMANA SANTA (TOTS A LA PARRÒQUIA DE MONTSERRAT)

- **DIUMENGE DE RAMS: 12:00h SANTA MISSA**
- **DIMARTS SANT: 19:00h MISSA CRISMAL A LA CATEDRAL**
- **DIJOURS SANT: 17:00h RECÈS DE QUARESMA I CONFESSIONS**
DIJOURS SANT: 18:00h SANTA MISSA I TRASLLAT DEL SANTÍSSIM
DIJOURS SANT: 19:00h HORA SANTA
- **DIVENDRES SANT: 9:00h VIACRUCIS**
DIVENDRES SANT: 18:00h SANT OFICI
- **DISSABTE SANT: 20:00h VIGILIA PASQUAL**
- **DIUMENGE DE PASQUA: 12:00h SANTA MISSA**

Textos: Mn. Manel Mercadé
Muntatge: Paula Ulier Bellmunt
Imprimeix: Parròquia Mare de Déu de Montserrat.